

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2060/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Бућковић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ ДОО, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1483/18 од 15.03.2019. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1483/18 од 15.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1483/18 од 15.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 114/18 од 03.07.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилац повукао тужбу према туженом за накнаду штете причињене на кп.бр. .../... и .../... КО ... у 2014. години. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете која му је причињена на кп.бр. .../... КО ... у 2014. години, плати 14.658,00 динара са законском каматом почев од пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 130.362,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1483/18 од 15.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 89.472,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Побијаном одлуком, приликом одлучивања о трошковима поступка, тужиоцу нису признати трошкови који су настали у поступку обезбеђења доказа, који је претходио овој правној ствари. Врховни касациони суд налази да је одлука другостепеног суда о праву тужиоца на накнаду трошкова који су настали у поступку који је претходио парничном поступку за који се доноси одлука о трошковима, донета уз правилну примену одредаба закона који регулише ово питање, па у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе у вези одлучивања о накнади трошкова поступка, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначено првостепено решење, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић